

som i almindelige Udtryk udtaler sig i Anledning af truende, nær forestaaende Begivenheder. I en saadan kan der fornuftigvis ikke til Punkt og Prikke betegnes, hvilken Afgjorelse man vil have, men det kan betegnes, i hvad Retning man vil gaae. Et praktisk Spørgsmaal foreligger der: desværre om kort Tid, og det er Kamp og Krig; men da er det af Vigtighed, at Folket veed, hvorfor der kæmpes, da er det af Vigtighed, at det er klart for Alle, at der ikke kæmpes med det Formaal for Die eller med den Tanke hos Regjering og Konge at vende tilbage til de trøstesløse Underhandlinger, der nu have forbitret 15 Aar af vort borgerlige Liv; men at det er for om muligt at komme til en billig og klar Afgjorelse. Hvordan den vil blive, veed hverken den ærede Taler eller jeg, men i hvad Retning den bør gaae, det er det, vi nu skulle udtale, og det er det, jeg har villet betegne.

Krieger: Jeg ønskede blot at bemærke, at det aldeles ikke har været min Hensigt at gjøre nogen som helst Bebreidelse; men jeg ønskede at fremhæve en Betragtning, forskjellig fra den ærede Landthingsmands, med Hensyn til de 15 Aars Trængsler. Jeg troer, at det ofte er nødvendigt at have 15 Aars, ja maastee 30 Aars, ja vel endog 50 Aars Trængsler for at komme til et godt Resultat, og at det ikke gaaer an paa ethvert enkelt Punkt i disse Aar at sige: nu staae vi ved Afgjorelsen; vi kunne ikke taale Trængslerne længere: Hellere Trængsler end en slet Afgjorelse.

Christensen: I det jeg reiser mig som Forslagsstiller, skal jeg dog fatte mig meget kort. Min Stilling til Adressen, saaledes som den foreligger, er den, at det forekommer mig, at vi ved dens Vedtagelse virkelig foretage et Skridt, hvormed Kronen og Landet og vi selv kunne være vel tjente. Jeg havde ganske vist den Anskuelse og har ogsaa udtalt mig i Overeensstemmelse dermed, at det maastee var bedre at vente en lille Tid endnu for at see Begivenhederne noget klarere i Die, end vi kunne i dette Dieblis; men paa den anden Side maatte jeg give de ærede Medlemmer af Rigsdagen Ret, der paastode, at det ikke gik

an at opsætte Sagen, naar man dog maatte tilstaae, at ikke blot en Konges Afgang, men en Konges Thronbestigelse forelaa, og at denne Thronbestigelse foregik under Ansægtelser, Oprør og Krig. Jeg troer, at det for Island og Udland næsten er en moralsk Nødvendighed at høre det danske Folks Udtalelser i et Dieblis som dette; thi det er Betsignelsen af Kong Frederik den Syvendes Grundlov af 1849, at man overalt anerkjender det danske Folk for i Sandhed at være repræsenteret af Danmarks Rigsdag, og jeg tillader mig at troe, at det vanskeligt skal kunne bevises, at vi ved det Forslag, vi have stillet, have undladt i hderste Maade at tage Hensyn til ikke at vanskeliggjøre Regjeringen dens Stilling ligeoverfor Udlandet mere, end tilladeligt er; vi have ikke udtalt Noget, der maatte ligesom nøde Regjeringen til at fremstaae her og enten sige: vi ville ikke forhandle med Eder, eller forhandle med os med Frygt for der ved at staae enten den ydelikkelige eller den kommende Stilling. Jeg troer, at der allerede deri maae ligge en tilstrækkelig Undskyldning for det, som et Par ærede Talere her have kaldt det Svævende i vore Udtalelser. Jeg troer, at det Svævende, der virkelig maatte findes deri. — hvorved jeg dog strax skal bemærke, at jeg ikke erkjender Bebreidelsen i sig selv for ret grundet — med en vis Nødvendighed ligger i de uklare, i de vanskelige, i de truende Forhold, hvorunder vi befinde os, ligger i det Hensyn, vi skyldte at tage til den nye Regjering, hvormed Hans Majestæt har omgivet sig, og til hvis Leder ogsaa jeg personlig har den største Tillid. Jeg troer, vi skyldte at udtale os saaledes, at vi ikke, forsaavidt det kan undgaaes, vanskeliggjøre Situationen; men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at der i den Udtalelse, vi fremsføre, bør ligge, og at der virkelig ligger i den, hvad vi ville, og hvad vi ikke ville; navnlig ligger der i Adressen, at det, vi ville, er, at der uden den hderste Tvang Intet offres af Danmarks Krones Ret til og i Slesvig, og det er dog i Grunden nærmest og umiddelbart Retten til Slesvig, hvortil det hele nærværende Spørgsmaal er knyttet.